

diskussionen om, hvorvidt der skal lukkes små kirker ude omkring i landområderne.

I Dansk Folkeparti er vi skeptiske over for udsigten til at nedlægge bl.a. landsbykirker, fordi kirken jo også f.eks. har en kirkegård omkring sig med de mange minder, som det giver befolkningen i det pågældende område. Derfor kunne en anden løsning være, at man går over til – som man har gjort det visse steder – at man ikke har kirkegang hver eneste søndag, men måske kun et par søndage om måneden.

I Roskilde Stift, hvor jeg selv bor, er biskoppen kommet i en hel del modvind, fordi han har befalet alle kirkerne i sit stift, at der skal ske mandtal for hele år 2000 vedrørende deltagelse i samtlige kirkelige handlinger i stiftet, og jeg går ud fra, at det formentlig er med henblik på at vurdere, i hvilket omfang biskoppen mener, der skal nedlægges kirker i det pågældende stift.

I det enkelte sogn er præsten og menighedsrådet de drivende kræfter i det kirkelige liv, som ud over gudstjeneste også omfatter dåb, konfirmation, bryllup og bisættelse. Det er positivt at konstatere, at der rigtig mange steder ud over det her nævnte tages en række initiativer, hvoraf jeg eksempelvis kan nævne: frivillig undervisning af minikonfirmander i 3.-4. klasse, børnekor i kirken, kirkekaffe, kurser i teologi og sangaftener. Og sådan kunne jeg blive ved i en uendelighed. Det rejser blot det spørgsmål, at når jeg ser ud over det ganske land, er det vidt forskelligt, hvilke initiativer man tager de forskellige steder. Nogle steder ligger det i hvert fald temmelig dødt, mens det rigtig mange steder blomstrer, som jeg har beskrevet det.

I sidste weekend var jeg i Sydslesvig, hvor jeg med glæde kunne konstatere, at der også her er et rigt dansk kirkeliv, hvilket jeg ved også er tilfældet mange steder ude i den store verden, bl.a. ved de mange danske sømandskirker.

Strukturen i kirken med menighedsråd, provstier og stifter og kirkeministerium har været gældende i umindelige tider. Ingen kan vel huske, at det nogen sinde har været anderledes. Men hvem siger, at denne struktur i al evighed er den rigtige? I en decentraliseringstid ville det efter Dansk Folkepartis opfattelse være nærliggende, at det af sognets beboere valgte menighedsråd fik tildelt mere kompetence i sit daglige arbejde. Og det kunne måske tyde på, at vi skulle have indskrænket den indflydelse, som

provsterne og biskopperne har til fordel for de enkelte menighedsråd.

På Internettet kan jeg se, at udgifterne i folkekirken i 1998 har passeret hele 5 mia. kr., som for størstepartens vedkommende bringes til veje gennem kirkeskatterne. Kirkeskatterne i Danmark er stærkt varierende fra sted til sted, og det er nok vanskeligt at ændre afgørende derved. I en kommune er der normalt den samme kirkeskatteprocent for samtlige kirkeskatteydere, men med den moderne edb-teknik var det faktisk muligt, at de enkelte sogne i en kommune kunne have hver deres kirkeskatteprocent, hvilket ville fastholde menighedsrådene de enkelte steder og dermed sognet på dets egne udgifter, sådan som det var tilfældet før kommunalreformen.

Jeg har noteret mig, at der nu er udarbejdet en rapport i Kirkeministeriet vedrørende forflyttelse af præster, og det kunne da være interessant at høre fra kirkeministeren, om de muligheder, der foreligger i omtalte rapport, har været bragt til anvendelse i praksis – men jeg kan se, at kirkeministeren ikke har tid til at høre efter, og det må jeg så tage til efterretning.

Med projektet Den Ny Kirkebog holder den moderne teknik sit indtog i folkekirken, hvor muligheden for et rent kirkenet nu også er til stede. Det er en sag, der har været talt meget om, specielt i medierne. Her har det centrale spørgsmål været sikkerheden i systemet, ligesom ikke alle præster er lige interesserede i den nye verden, der nu pludselig åbner sig.

Jeg vil gerne vide, om det er korrekt, at kirkeministeren har nedsat et udvalg, som arbejder med forenklinger i folkekirken. Hvis det er tilfældet, ville det så ikke være passende at orientere herom samt give oplysninger om, hvornår arbejdet evt. måtte være færdigt, og hvad ministeren for øvrigt forventer sig af nævnte arbejde?

Den udefrakommende påvirkning fra andre religioner skal efter Dansk Folkepartis opfattelse på intet tidspunkt rokke ved vores religion. Med en taletid på kun 5 minutter er det, som jeg har fremhævet, kun en lille del af de ting, jeg gerne ville have fremført. Hvis statsministeren ellers havde været til stede her i salen, ville jeg have bedt ham om at forklare, hvorfor denne regering forsømmer vores grundlovssikrede folkekirke ved, at en og samme minister beklæder både Kirkeministeriet og Undervisningsministeriet. Med de mange opgaver, der er i Undervisningsministeriet, kan det ikke andet